

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADECKÉ
DIECÉZE

ročník XXII / 2012

25 Kč

IKD

12

Aktuality z diecéze

Rozhovor s Jiřinou Prekopovou

Na návštěvě: farnost Ledec nad Sázavou

Cestou Tří králů

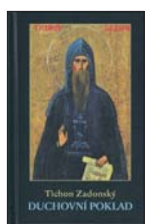
Karmelitánská knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín,
tel.: 493 721 967, jicin@kna.cz
a Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36,
Hradec Králové, tel.: 495 063 173, hradec@kna.cz

Wilfrid J. Harrington,
Daniel J. Harrington (ed.)
Kniha Zjevení – Sacra pagina

Ediční řada Sacra pagina předkládá nové komentáře novozákonních knih. V nakladatelství již vyšly komentáře ke všem čtyřem evangeliím, výklad ke knize Zjevení na ně navazuje. Váz., 280 s., 399 Kč

Tichon Zadonský
Duchovní poklad

Po Silvánovi z Athosu a Serafimovi Sarovském představujeme čtenářům další velkou postavu východní spirituality. Váz., 144 s., 199 Kč

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1,
tel. 224 818 757, On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz,
objednavky@paulinky.cz

Vánoční příběh očima oslíka (DVD)

Příběh o malém Ježíši je podán očima oslíka a volka, kteří přihlíželi jeho narození a dělají vše pro to, aby dítětko ochránili. Filmové vyprávění přináší osobitý pohled na dávný příběh, avšak zůstává věrné biblické verzi. Proto je film vhodný k rodinnému slavení Vánoc.

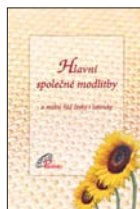
Animovaný film, český a anglický dabing, 46 min., 199 Kč

Wanda Poltawska
A bojím se snů

Kniha je svědectvím o událostech, které následovaly po autorčině zatčení a převozu do koncentračního tábora Ravensbrück, kde byla podrobena pokusným operacím. Zároveň vzbuzuje otázky, co všechno se v lidské duši skrývá a čeho je člověk ve vypjatých životních situacích schopen. Wanda Poltawska v těchto situacích obstála.

Váz., 280 s., 249 Kč

Hlavní společné modlitby

Výběr z hlavních modliteb, to vše doplněno česko – latinským mešním řádem. Hodí se proto na cesty do zahraničí, ale také pro ty, kteří teprve do života církve vstupují a potřebují se seznámit s modlitebními texty,

které všechny její členy spojují.

Brož., 48 s., 35 Kč

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8,
www.portal.cz,
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Stjepan Lice
**Dárek pro Ježíška
Vánoční příběh**

Snové ilustrace Dubravky Kolanovićové doplňují snovou atmosféru příběhu malého Benjamin, který žije s rodiči, malou sestrou a dědečkem na malém městě. Pomalu se stmívá a nastává Štědrý večer. Dědeček Benjaminovi vypráví příběh o narození Ježíška a přitom usne. Benjamin není k nalezení. Nejdříve hledají v bytě, potom v domě, a nakonec se celá rodina vypraví ven, do zasněžených ulic. Postupně zesílí tušení, že Benjaminovo zmizení souvisí s píšťalkou – Benovou zamilovanou hračkou a nyní možná i dárkem pro Ježíška. Naleznou Benjamin? Podaří se chlapci dárek předat? Kniha je určená zejména pro děti od pěti do osmi let.

Stjepan Lice (1954) je chorvatský prozaik a básník, autor meditativně laděných příběhů pro děti i dospělé. Chorvatka Dubravka Kolanovićová (1973) doposud ilustrovala více než 150 knih, z nichž mnoho vyšlo i v angličtině. Je také pravidelnou autorkou přání a plakátů pro UNICEF a nositelkou mezinárodních ocenění.

Váz., 48 s., 185 Kč

Anthony de Mello
Čirá radost

V pozůstalosti slavného indického jezuita Anthony de Mella byla nedávno objevena manuskript de Mellových ignaciánských duchovních cvičení. Dalším knihou z pozůstalosti je text, který rovněž vychází z jeho přednášek. Autor se na svých cestách setkává s mnoha příklady šťastných lidí, kteří by z našeho evropského pohledu měli být spíš nešťastní a zarmoucení. A naopak, lidem, kteří mají zdánlivě všechno, stále něco chybí. Klíčem k pochopení smyslu života je znovobjevení jeho krásy a nesmírné hodnoty, které spočívají v umění prožívat každý den i každý okamžik života naplnění Bohem. Kniha je určena čtenářům křesťanské spirituální literatury.

Brož., 112 s., 209 Kč

Čím je advent rušnější, o to významnější je ztišení

Bratři a sestry v Kristu, milí čtenáři,

během adventu všichni hledáme způsob, jak se připravit na Kristovo narození, jeho příchod do světa. Písmo nás hned na začátku upozorňuje, že tuto událost nemusíme ve svém srdci ani postřehnout. Podle evangelisty Lukáše se Ježíš v Betlémě narodil během velkého sčítání lidu, které pro celou zemi nařídil císař. Sčítání tehdy patřilo k nejvýraznějším zásahům do běžného života lidí, vytrhlo je z pravidelného režimu – všichni se museli vydat na místo, odkud pocházeli, a v celé zemi byl velký zmatek. Právě během této doby se v jeskyni u Betléma narodil Pán Ježíš, kterého jeho Matka „položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou“. Dnešním jazykem bychom řekli, že lidé tehdy měli „jiné priority“, než ubytovat chudý manželský pár, který čeká narození dítěte.

Dnes už pro nás sčítání lidu není žádnou velkou událostí. Podnětů, které nás ruší a odvádějí od dítěte Ježíše, však máme kolem sebe tolik, jakoby biblické sčítání probíhalo každý den. A možná není náhoda, že právě během adventu se ruch kolem nás ještě zvýší – v obchodech se tlačí lidé, všichni spěchají z místa na místo, a toto období je pravidelně plné stresu. Právě v neklidu adventní doby však můžeme hledat paralelu s událostmi, které tvořily kulisu k Ježíšovu narození v Betlémě. A čím rušnější je advent kolem nás, o to větší význam může mít, když Svaté rodině v tichosti otevřeme své srdce a nabídneme jí klidné „místo pod střechou“.

My, na rozdíl od tehdejších lidí, známe přesné datum, kdy si budeme Kristovo narození připomínat. Počítejme tedy s tím, že Panna Maria za pár dní zaklepe na dveře u každého z nás a nabídne nám, že přivede do našeho života svého Syna. Připravme se na to modlitbou, četbou Písma, ale především obrácením svého života. Adventní ruch přijmeme jako dobrou příležitost připomenout si, jak moc je to potřeba. Každý takto prožitý advent nás připravuje na Kristův druhý, slavný příchod na konci času. Adventní doba se tedy přímo dotýká posledních věcí člověka.

Přeji Vám požehnané prožití adventu i vánočních svátků, ať Kristus vejde do Vašich domovů a přinese do nich svůj Pokoj!

Váš biskup

+ Jan

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 10. 12. 2012. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Autor fotografie na titulní straně: Vojtěch Macek

Obsah

Aktuality	4
Rozhovor:	
Jiřina Prekopová	10
Posvátné místo	12
Na návštěvě:	
Farnost Ledec nad Sázavou	14
Z biskupství	15
Pozvánky na akce	16
Charitní listy	19

Číhošť, Želiv, Neratov, Kutná Hora... Biskup vyhlásil místa odpustků pro Rok víry

(ps) – Pro Rok víry dostali diecézní biskupové od Svatého otce zvláštní pravomoc – vyhlásit ve své diecézi místa, kde věřící mohou získat plnomocné odpustky, tedy odpuštění časných trestů za hříchy vlastní i věrných zemřelých. K tomu je třeba na místa vykonat pouť mezi 11. říjnem 2012 a 24. listopadem 2013.

Královéhradecký biskup Jan Vokál vyhlásil těchto osm míst:

- katedrála Svatého Ducha v Hradci Králové
- arciděkanský kostel sv. Bartoloměje v Pardubicích
- chrám sv. Barbory v Kutné Hoře
- poutní a farní kostel Panny Marie Pomocnice na Chlumku v Luži
- poutní kostel Sedmi radostí Panny Marie v Malých Svatoňovicích
- poutní a farní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Neratově
- opatský a farní kostel Narození Panny Marie v Želivi
- farní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Číhošti

Podmínky pro získání odpustků jsou obvyklé: kající smýšlení, přijetí svátosti smíření a eucharistie a modlitba na úmysl Svatého otce. V tomto případě však také platí, že zmíněná místa je třeba navštívit formou pouti a zúčastnit se tam církevního obřadu, nebo alespoň setrvat přiměřený čas v usebrání při zbožné meditaci, zakončené modlitbou Otče náš, Vyznáním víry a přímluvou k Panně Marii, případně také k apoštolům či patronům kostela.

Kromě vyhlášení zvláštních „poutních míst“ pro Rok víry dostali biskupové také pravomoc vybrat konkrétní dny, kdy bude možné získat plnomocné odpustky při splnění obvyklých podmínek v celé diecézi. V takový den je třeba zúčastnit se v kostele či na jiném posvátném místě mše svaté či modlitby breviáře a pomodlit se Vyznání víry.

● Jedním z kostelů, kde budou moci věřící získat plnomocné odpustky, je chrám sv. Bartoloměje v Pardubicích, foto: Luděk Bárta

V královéhradecké diecézi to bude těchto sedm slavností:

8. 12. 2012	slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
25. 12. 2012	slavnost Narození Páně
1. 1. 2013	slavnost Matky Boží, Panny Marie
31. 3. 2013	slavnost Zmrtvýchvstání Páně
5. 7. 2013	slavnost sv. Cyrila, mnicha, a Metoděje, biskupa, patronů Evropy
15. 8. 2013	slavnost Nanebevzetí Panny Marie
24. 11. 2013	slavnost Ježíše Krista Krále

Další příležitost získat plnomocné odpustky dostanou všichni věřící, kteří zbožně přijmou papežské požehnání od diecézního biskupa v jeden určený den. Královéhradecký biskup Jan Vokál toto požehnání udělí o slavnosti Soslání Ducha Svatého, v neděli 19. května 2013 v královéhradecké katedrále Svatého Ducha.

V „čase milosti“, jak o Roce víry mluví Svatý otec Benedikt XVI., jsou i další možnosti k získání odpustků, které platí pro všechny věřící na celém světě a neliší se v jednotlivých diecézích:

- zúčastnit se aspoň třikrát na kázání posvátných misíí nebo alespoň tří přednášek o dokumentech Druhého vatikánského koncilu a o článcích Katechismu katolické církve v kterémkoliv kostele nebo na vhodném místě.
- v jeden svobodně zvolený den během Roku víry vykonat zbožnou návštěvu u křtitelnice nebo jiného místa, kde dotyčný přijal svátost křtu, a obnovit tam křestní sliby.
- totéž, co platí o získávání plnomocných odpustků při poutích na místa vyhlášená diecézním biskupem (viz začátek článku), platí i pro všechny papežské baziliky a křesťanské katakomby.

Učte se jazyky, vyzval biskup Zdarsa žáky hradeckých církevních škol

(ps) – Na dvoudenní návštěvu přijel do Hradce Králové augsburský biskup Mons. Konrad Zdarsa. Krátce po svém příjezdu večer 31. října sloužil společně s Mons. Janem Vokálem v kostele Nanebevzetí Panny Marie mši svatou pro vysokoškolské studenty. Potom se všichni odebrali do katakomb v Novém Adalbertinu, kde proběhla beseda s oběma biskupy.

● Společná fotografie obou biskupů před branou rezidence, foto: Luděk Bárta

Konrad Zdarsa dostal hned v úvodu večerní diskuse několik otázek ohledně rozdílů mezi někdejší východním a západním Německem. Z pohledu Čechů se to nabízel – biskup Konrad Zdarsa se narodil na „východě“ v drážďanské diecézi a dnes je biskupem jedné z nejvýznamnějších „západních“ diecézí. Jeho samotného však toto téma od mladých lidí překvapilo. V Německu by od nich takovou otázku zřejmě už nedostal. Tamní církev se nemusela vzpamatovávat z desetiletí útlaku a pronásledování. *„Když jsem nastupoval do školy, bylo to pět let po pádu nacismu a naše generace už o něm mnoho nevěděla. Dnes děti nastupují do školy více než dvacet let po pádu komunismu, který ve východním Německu navíc nebyl tak krutý jako u vás,”* řekl biskup Zdarsa. Po pádu zdí se také obyvatelstvo rychle promíchalo.

Dnes tedy církev v celém Německu navazuje spíše na nepřerušovanou západní tradici, zatímco Češi musí stále ztěžka obnovovat něco, co bylo čtyřicet let systematicky ničeno. Od prvních nesmělých otázek na rozdíly v přístupu k totalitě se debata rychle dostala k dnešní míře zapojení laiků do života církve. A toto téma nakonec vystačilo na celý zbytek večera. *„Ve farnostech by laici mohli dělat velkou část práce, když s nimi kněz dobře komunikuje. Na druhou stranu si musíme dát pozor na tendence, podle kterých by laici měli nahrazovat působení kněží. My věříme, že pokud je nějaký úkol svěřen posvěcenému služebníkově, má jej vykonávat právě on,”* řekl královéhradecký biskup Jan Vokál. Augsburský biskup Konrad Zdarsa to vyjádřil zkratkou: *„Působíštěm laika je svět, ne oltář.”* Právě v působení ve světě by však duchovní měli laiky co nejvíce podporovat, zapojovat je do pastore a vytvářet jim k tomu dobré podmínky.

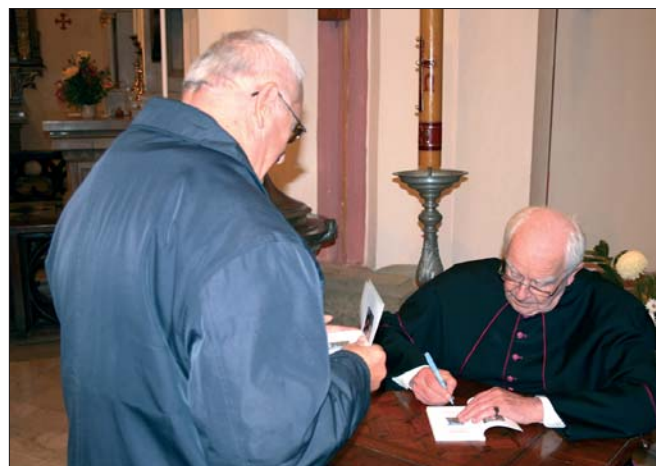
Druhý den navštívil Konrad Zdarsa hradecké biskupské školy, které jeho diecéze podporuje. *„Podlahu, na které stojíte, jsme pořídili z vašeho příspěvku,”* ukazoval ředitel biskupských škol Jiří Vojáček augsburskému biskupu, co

se díky pomoci jeho diecéze podařilo. V tu chvíli stáli v jídelně základní a mateřské školy, u jejichž stolů se denně vystřídá dvě stě dětí. Z německého daru se tady zaplatila také elektroinstalace. Augsburský biskup si v doprovodu hradeckého biskupa Jana Vokála důkladně prohlédl také Biskupské gymnázium Bohuslava Balbína. Krátce navštívil hodinu němčiny, náboženství či matematiky. Biskupa doprovázel augsburský papežský prelát Bertram Meier, který se na pomoci církevnímu školství v hradecké diecézi dlouhodobě podílí. Kromě toho, jak se školám daří a jaké mají plány do budoucna, se biskup Zdarsa zajímal i o úroveň výuky a o to, jaký důraz školy dávají na jednotlivé předměty. *„Je velmi důležité učit se cizí jazyky. Nejlépe, když jich děti umějí několik,”* řekl. Ředitel Jiří Vojáček s ním souhlasil – na biskupské základní škole se první cizí jazyk učí od první třídy a druhý se přidává záhy – v čím dál nižších třídách.

Diecéze oslavila výročí posvěcení katedrály Svatého Ducha

(Ib) – Biskup Jan Vokál sloužil v úterý 30. října v 18.30 hodin společně s přítomnými kněžími bohoslužbu k výročí posvěcení katedrály Sv. Ducha. Homilii pronesl Prof. Petr Piřha, probošt Kolegiátní kapituly Všech svatých na Hradě pražském. Prof. Petr Piřha zároveň po mši svaté představil svou novou knihu Katedrála Sv. Ducha v Hradci Králové – komentovaný průvodce, kterou biskup Jan Vokál při té příležitosti požehnal.

„Velmi oceňuji, že pan profesor Piřha byl schopen na relativně malé ploše vystihnout působivou atmosféru katedrály, která je schopna oslovit nejen věřícího, ale i nevěřícího člověka, který do katedrály přichází jako turista,” řekl děkan katedrály František Hladký. Publikaci je možné zakoupit u pultu v katedrále Svatého Ducha nebo v Karmelitánském knihkupectví U Katedrály na Velkém náměstí. Profesor Petr Piřha bude také hlavním hostem adventní duchovní obnovy, kterou pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Hradec Králové I ve dnech 14. – 16. prosince.

● Součástí večerního programu oslav výročí posvěcení katedrály byla také autogramiáda, foto: Luděk Bárta

Hradecké setkání animátorů seniorů nabídlo přednášky i koncert

(lb, ps) – Ve dnech 25. – 26. října se v Hradci Králové uskutečnilo Celostátní setkání animátorů seniorů.

„Ve Žďáře nad Sázavou jsme v létě měli veliké setkání mládeže. Tehdy možná mohlo být seniorům líto, že tolik pozornosti věnujeme jen mládeži. Ona to potřebuje, dnešní svět odtahuje mladého člověka od Boha. Faktem však je, že v našich kostelích vy, seniori, tvoříte většinu zázemí. Proto jsem vděčný za toto setkání,“ zahájil ve čtvrtek 25. října biskup Jan Vokál v Hradci Králové celostátní setkání animátorů seniorů.

Hlavním celebrantem ranní mše svaté v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Velkém náměstí byl ostravsko-opavský biskup František Lobkowicz. Ve své homilii vyzval hlavně k tomu, aby se mladá i starší generace vzájemně respektovaly. Animátory pak povzbudil, aby seniorům připomínali, že nikdy nejsou sami. Šestý ročník setkání animátorů se v Hradci Králové konal do pátku 26. října. Nabídl přednášky s odborníky, benefiční koncert souboru Mišpacha, jehož výtěžek putoval na podporu Domova sv. Josefa v Žirči, nebo interaktivní besedy. Do Hradce Králové zavítal P. Aleš Opatrný, Kateřina Lachmanová, P. Jan Rybář, P. Michael Slavík a další hosté. *„Specifikem šestého ročníku byly především interaktivní besedy, které měly napomoci animátorům objevit nové možnosti v praktickém vedení společenství seniorů. Protože se tato část programu setkala s dobrým ohlasem, rádi bychom v ní pokračovali i v následujících ročnících a zároveň opět nabídli klasické přednášky s odborníky různých oblastí,“* uvedla organizátorka setkání Veronika Čepelková.

● Benefiční koncert souboru Mišpacha podpořil Domov sv. Josefa v Žirči, foto: Jan Jankovič

● Vernisáž výstavy, foto: Eva Vašinová

Dotek duchovních hodnot

„Zlomové okamžiky“ – tak byla nazvána výstava autorů Vojtěcha Jehličky a Alžběty Vašinové, která v minulých dnech skončila v prostorech Centra Jana XXIII. na sídlišti v Hlinsku. Výstava se konala v rámci festivalu Setkání Hlinsko 2012 a pod záštitou radního Pardubického kraje Ing. Pavla Šotoly ji pořádalo OS Jana XXIII.

Velmi nadějní mladí výtvarníci, oba absolventi Střední školy umění a designu v Brně mají za sebou svoji první úspěšnou výstavu na jejich začínající umělecké dráze. Vojtěch Jehlička je hlineckým rodákem a Alžběta Vašinová rodačkou z Brna. Vernisáž výstavy litografií a fotografií výstižně nazvanou *„Zlomové okamžiky“* shlédli v Centru Jana XXIII. početní milovníci umění, přátelé a pozvaní hosté. Výstava nabídla díla mladých autorů. Biblické ilustrace ke knize Genesis Vojta Jehlička vyjádřil formou litografických prací a osobitou formou tak vystihl významné okamžiky této části Písma svatého. Fotografie vitráží Alžběty Vašinové dobře vystihly zlomové okamžiky světla a vyjádřily tak její cit pro tvorbu v této oblasti. Hloubka nápadu a výsledná realizace výstavy nenechala nikoho na pochybách o kvalitách obou autorů a o jejich nadějně budoucnosti. Ze všech děl na nás dýchalo hlubší lidské sdělení, nad každým bylo možné postát a tiše přemýšlet, v každém z nich zůstalo kousek autorovy duše ...

Centrum volného času Centrum Jana XXIII. – centrum pro volný čas dětí a mládeže působí ve zrekonstruovaném výměníku tepla na hlineckém sídlišti už šestým rokem. Naplnění volného času v připravovaném programu zde najde i široká veřejnost všech věkových kategorií. Centrum volného času má svůj pevný harmonogram odpoledních otevíracích hodin pro děti, ale připravuje pravidelně i další akce. Tradičním podnikem je podzimní festival duchovní kultury Setkání. V jeho rámci proběhl kromě zmiňované výstavy například koncert skupiny Hradišťan.

Víkend pro chlapy od východu

O druhém listopadovém víkendu se v Jeníkově uskutečnilo další setkání pro chlapy. Hostem byl již podruhé karmelitán P. Antonín Příkaský, působící toho času v Praze. Na třiašedesát mužů se zde po celý víkend zabývalo tématem, kdy a jak se člověk může zaplést se zlým a jak se následně zřít zla, které nás svazuje a jak se vydat zpět na Boží cesty.

Účastníci se sjeli v pátek ve večerních hodinách a po vydatné večeři a sklence zlatavého poličského piva shlédli první část dokumentu osobního svědectví Martina Ševčíka, od kterého se následně odvíjel další průběh víkendu. I když by se někomu mohlo zdát, že může jít o těžké víkendové téma, panovala po celý čas mezi přítomnými pohoda, jednota i dobrá nálada. Přednášky střídaly dlouhé diskuse a nekonečné přivaly otázek. Těch bylo nakonec takové množství, že se musel částečně přizpůsobit i nedělní dopolední program tak, aby se na všechny postupně dostalo. O duchovní vedení se starali také P. Jaroslav Mikeš SDB z Prahy a Jura Veselý SDB z Litomyšle. Nasycení těla společně zajistili mladý profesionální kuchař Dominik Větrovský a hlavní náčelník grilovaného proviantu Pepa Machů. Na hladkém a příjemném průběhu uplynulého víkendu, se však podíleli plnou měrou všichni účastníci a tak jsme střídavě prožívali chvíle vážné i veselé, tiché i radostné. Další víkend pod názvem „Tradice a kořeny lidských tužeb“ je naplánován na 15. – 17. března 2013, kde jinde, než v Jeníkově, za účasti hostů Františka Růžičky a Stanislava (Balů) Vocásky. Všichni muži jsou srdečně zváni.

Roman Barabáš

● Nedělní součástí Víkendu pro chlapy je také mše svatá, foto: Josef Machů

Ohlédnutí se za oslavami v Sopotnici

V letošním roce si v Sopotnici na Orlickoústecku připomněli 300 let od obnovení své farnosti a 100 let od přestavby chrámu sv. Zikmunda do současné podoby. Rok oslav začal hned 1. ledna, kdy se farnost dvakrát týdně v závěru mše společně modlila za Boží přízeň a ochranu

pro všechny sopotnické občany, o upevňování vzájemného porozumění a svornosti mezi věřícími, a také o oživení farnosti.

Už před tímto datem se začalo s přípravami, a to různými opravami kostela a plánováním programu oslav. Vzhledem k finančním možnostem farnosti stálo hodně úsilí sehnat peníze na nejnutnější opravy z různých veřejných zdrojů, ale nakonec se podařilo završit zhotovení velmi potřebného odvětrávacího a odvodňovacího chodníku podél celého kostela, obnova vitráží, kamenných prvků, oprava omítek a výmalby uvnitř kostela atd., to vše v celkové hodnotě 700 tisíc korun. Některé práce udělali farníci z důvodů finanční úspory sami.

● Mši svatou během oslav koncelebroval s místními kněžími pomocný biskup Mons. Josef Kajnek, foto: Rkf Sopotnice

Největšími společnými aktivitami byly poutní slavnost spojená s farním odpolednem, Noc kostelů a nakonec připomínka posvěcení kostela, která se uskutečnila v neděli 21. října. Kromě toho dali kněží impuls ke vzniku brožury o farnosti a kostele. Místní osvětová beseda uspořádala při té příležitosti na obecním úřadě tematickou výstavu o historii farnosti.

Hlavním celebrantem mše svaté v neděli 21. října byl pomocný biskup Mons. Josef Kajnek. Jak zaznělo v jeho promluvě a v liturgických textech, byla nejhlubším smyslem oslav připomínka nesmírné hodnoty každého člověka, který je stvořen k Božímu obrazu. Každý z nás je posvátným prostorem, živou svatyní. Jednáme-li trpělivě, shovívavě a s láskou, rosteme v duchovní chrám, který je cennější než jakákoli nádherná katedrála. V poselství evangelního úryvku o chamtivém Zacheovi, jenž byl od Boha a dobra vzdálen, byly vyzdvíženy hojivé účinky Božího milosrdenství. Ježíš nám svým slovem i jednáním odhaluje skutečnou tvář Boha, který nám jako náš Otec vždy a rád odpouští a umožňuje nový a osvobozující začátek, pokud my sami chceme. Oproti nepřejícnosti ostatních lidí, Zacheus poprvé prožije setkání s Ježíšovou velkorysou dobrotou, která ho proměnila v člověka s přejícím a dělícím se srdcem.

P. Vladislav Brokeš, P. Jindřich Plšek a P. Vít Horák

Před 100 lety se narodil Mons. Antonín Sýkora, kněz a renovátor umělecko-historických památek

Monsignore, čestný konzistorní rada, osobní děkan, farář v Josefově a v Jasenné, to vše jsou funkce, které během svého života zastával Antonín Sýkora. Narodil se 18. července 1912 v Lubné u Litomyšle. Po vyučení mlynářskému řemeslu, maturitě na klasickém gymnáziu v Praze na Žižkově vystudoval bohosloví v kněžském semináři v Hradci Králové, kde dne 17. června 1945 přijal kněžské svěcení. Nejprve sloužil jako kaplan v Chrastí u Chrudimi a pak byl ustanoven duchovním správcem v Josefově a Jasenné.

Za 45 let kněžské služby na Jaroměřsku byl vždy vzorem svým spoluobčanům. Svůj kněžský život naplnil příkladnou službou věřícím, trpícím, opuštěným i nemocným. Trpělivě snášel všechny obtíže spojené s kněžskou službou v době komunistické totality, kdy byl zejména koncem 40. a počátkem 50. let politicky perzekvován, vyslýchán, odsouzen i pokutován.

Za svou věrnou a příkladnou službu veřejnosti, za obnovu kulturních sakrálních památek, kostelů, kaplí, sousoší a soch v obcích okresu Jaroměř, Náchod, Hradec Králové, za pořízení devíti nových zvonů v šesti obcích, za zbudování smuteční síně s kolumbáriem v Jasenné (1972), za to, že byl duchovním vůdcem řádových sester, mu byl u příležitosti jeho 80. narozenin dne 20. července 1992 udělen papežem Janem Pavlem II. čestný titul monsignore (papežský kaplan). Zároveň mu zastupitelstvo téhož dne udělilo čestné občanství a Pamětní medaili města Jaroměře.

Mons. Antonín Sýkora zemřel po těžké nemoci 14. listopadu 1993. Pohřben byl v Sebranicích u Litomyšle 19. listopadu 1993 do rodinného hrobu za velké účasti veřejnosti. V červenci 2002 mu byla z iniciativy Klubu přátel Josefova odhalena mramorová pamětní deska v josefovském kostele.

Jiří Uhlíř

Africký kněz: Lidé v Česku mají velká srdce

Refektářem františkánského kláštera Panny Marie Sněžné v Praze zní rytmičky bubnování a melodický zpěv. Posluchači sledují usměvavého černošského kněze, který písni končí program besedy o misijní pomoci africké Zambii. Národní ředitel Papežských misijních děl (PMD) z této země P. Bernard Makadani Zulu se v českém hlavním městě také zúčastnil premiéry dokumentárního filmu *Zambijský bambo*, který přibližuje život afrických bohoslovců.

„To, co vidíme v tomto filmu, je zřetelné svědectví, že jsme opravdu bratry a sestry ve víře. Děkuji Papežským

● Ředitel Papežských misijních děl z České republiky a Zambie, foto: Martin Rýznar

misijním dílům v České republice za tuto iniciativu. Je to krátký film, ale přináší velikou zprávu o tom, co můžeme dělat společně jako rodina,“ poznamenal otec Bernard a poděkoval svým kolegům z Papežských misijních děl v ČR, že zorganizovali loňskou cestu čtyřčlenného filmového štábu do seminářů sv. Augustina ve Mpimě, sv. Dominika v hlavním městě Lusace a také do Chikungu na východě Zambie, kde probíhá formace budoucích katechetů – jde o místa, jejichž chod podporují i čeští příznivci misii. S přispěním národního ředitele PMD P. Jiřího Šlégra, ředitelky PMD v královéhradecké diecézi Bronislavy Halbrštátové a redaktora Radia Proglas Filipa Breindla film připravil režisér a kameraman Martin Rýznar.

Snímek mohli shlédnout i účastníci misijních besed v Olomouci a středisku Eljon ve Špindlerově Mlýně a s problémy, radostmi a výzvami svých vrstevníků v Zambii se seznámili také bohoslovci Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci. DVD s filmem *Zambijský bambo* lze spolu s dalšími materiály objednat prostřednictvím Národní kanceláře PMD, podrobnosti jsou na webové stránce www.missio.cz.

„Rád bych vyjádřil velký dík a vděk,“ vzkázal spolu s přáním Božího požehnání českým věřícím otec Bernard. *„Křesťanská solidarita je velmi účinný způsob, jak se mohou komunity navzájem podporovat. To, co probíhá mezi Českou republikou a Zambií, lze vztáhnout na všechny křesťanské komunity – každý má možnost přispívat, každý má možnost přijímat. Věříme, že lidé v České republice, která je malou zemí, mají velká srdce. Vaše misijní nadšení vytváří zvláštní příspěvek k růstu křesťanské víry,*“ uvedl P. Zulu ke spojení papežských misijních děl z obou zemí.

Martin Rýznar

Vánoce jako předobraz ráje

Na konci listopadu byla v Krkonošském muzeu v Jilemnici otevřena rozsáhlá výstava nazvaná Krkonošské Vánoce. Její expozice zachycuje slavení těchto svátků v církevním, lidovém, měšťanském i zámeckém prostředí v regionu nejvyšších hor českých hor. Při té příležitosti jsem se zeptal ředitele muzea **PaedDr. Jana Luštince** na to, jak svátky Kristova narození prožívaly generace před námi a jestli nestojí za pokus na některé tradice znovu navázat.

■ Co všechno formovalo utváření lidového pojetí oslavy Kristova narození?

Faktorů tu bylo několik. V první řadě sama církev. Například betlémy se objevovaly v krkonošském prostředí nejprve v kostelech, pak vstupovaly do šlechtického a měšťanského prostředí a nakonec do lidového, kde znamenaly obrovský rozkvět. Roli sehrál i charakter kraje. Lidé zde byli sice chudší, ale už v roce 1772 konstatuje císařská komise, že zároveň srdečnější a vstřícnější. Tvrdý kraj si vyžadoval silnou pospolitost, jinak se nedalo přežít. Vánoce byly mnohde vnímány jako určitý předobraz ráje, vždyť Štědrý den byl v mnoha rodinách jediným dnem v roce, kdy příděl potravin nebyl limitován. Své místo tu samozřejmě měla i lidová tradice – například slovesnost, s různými pohádkami křesťanského obsahu.

■ Odkud tedy lidé čerpali informace?

Naši předkové čerpali informace především při návštěvě kostela a zčásti též z různých nebekličů, kancionálů, z rodových tradic apod. V písmáckých rodinách pak přímo z bible. Velmi důležitou roli hrála ústní tradice. Vztah k mluvenému slovu býval docela jiný než dnes. Zacházelo se s ním mnohem šetrněji a to, co řekl důvěryhodný člověk, bylo nezřídka vnímáno jako spolehlivější než zdánlivě anonymní tištěné slovo či psaný dopis.

■ Zaznamenal jste při výzkumu slavení Vánoc v Krkonoších nějaké rozdíly oproti jiným částem Čech?

Například jídelníček našich předků odrážel dobře charakter kraje. Na Štědrý den se vařila hrachová polévka a pak se zpravidla z jednoho pekáče jedl slavný krkonošský houbanec (hubovec, hubník), upravený naslano či nasladko. Pak následovaly koláče, rozvařené křížaly (sušené ovoce) a nezbytné štědrovnice (vánočky). Také naše betlémy zřetelně odrážejí horskou krajinu.

■ Jak moc se podle Vás liší prožívání Vánoc v současnosti od doby řekněme před sto lety?

Rozdíl je tu veliký. Dnes ve většině domácností chybí přesné rozlišení adventního času a vánočního období. Vánoce začínaly Štědrým večerem a v adventu by nikoho nenapadlo zpívat vánoční koledy či konzumovat vánočky. Proto prožitek Vánoc byl potom mnohem intenzivnější. Ve většině rodin nechyběla znalost křesťanského obsahu Vánoc – večere na Štědrý den začínala modlitbou, návštěva kostela, evangelického sboru atd. byla samozřejmostí. Dárky byly povětšinou velmi skromné,

v početných a chudých rodinách nebyly samozřejmostí. Vánoční stromek byl teprve novinkou a nevyskytoval se ve všech domácnostech. Dominantní úloha náležela v té době betlému. Na druhé straně se ještě praktikovala řada pověr, například, když děvčata o Štědrovečerní noci štourala klackem do kurníku – pokud se ozvala slepice, vezmou si svobodného mládence, pokud kohout, vezmou si vdovce.

■ Co všechno lze na výstavě vidět?

Výstava je rozsáhlá a zachycuje Vánoce ve venkovském, městském i šlechtickém prostředí (muzeum letos otevřelo mimo jiné historickou zámeckou jídelnu Jana hraběte Harracha). Chybět nebude ani pohled do církevního prostředí. Přiblížíme průběh adventu i vánočního období. Návštěvník se seznámí s vánoční krkonošskou hudbou, jídelníčkem, nádhernými krkonošskými betlémy, se zámeckou tabulí i výzdobou, s dobovými dárky.

■ Může podobně koncipovaná expozice přispět k většímu pochopení křesťanských tradic?

Pevně v to věřím. Kdybychom chtěli Vánoce vnímat pouze jako svátky slunovratu (předkřesťanské prvky v nich samozřejmě najdeme) či konzumu, zůstal by jejich obsah velmi chudý. Proto přiblížíme nejzákladnější texty Nového Zákona, adventní a vánoční liturgii, kostelní hudbu atd. Ostatně i většina populárních krkonošských koled má také ryze křesťanský obsah. Výstavu doprovodíme přednáškami i koncerty. Mám pocit, že mnozí lidé jsou v poslední době mnohem otevřenější k tradičním hodnotám než třeba před deseti lety.

Luděk Bárta

● Metelkuv mechanický betlém bude jednou z ozdob výstavy Krkonošské Vánoce, foto: Krkonošské muzeum, Jilemnice

Od koho se mají děti učit lásce, když ji nevidí u svých rodičů?

Známa dětská psycholožka **Jiřina Prekopová** a její terapeutické metody mají v Čechách a na Moravě celou řadu příznivců. Jak už to ale u výrazných osobností bývá, stejně hlasitě se ozývá tábor jejích odpůrců. Následující rozhovor, který vznikl během říjnové návštěvy Jiřiny Prekopové v Hradci Králové, si neklade za cíl jakýmkoliv způsobem spor rozhodnout. Čtenář ho může vnímat jako setkání se ženou, na jejímž osudu se výrazně podepsal komunistický režim, a svědectví nevšední energie, s níž se dokázala prosadit v těžkých životních situacích.

Co Vás přivedlo ke studiu dětské psychologie a terapeutické praxi?

Řekla bych, že vlastní nouze, protože sama jsem ani jako dítě, ani později, necítila milovaná bezpodmínečně. Maminka očekávala s úplnou jistotou narození chlapce, a najednou přišla už druhá holka. Navíc jsem nebyla ani tak nadaná jako moje sestra, cítila jsem se tedy trochu méněcenná. Celou dobu dospívání jsem si kladla otázky, proč mě nemají tak rádi, proč má sestra přednost, proč moji rodiče nemají dobré manželství...

že stojím na dobrém místě a strádání jsem brala jako něco přirozeného. Zadruhé bylo dobré poznat jiná povolání, sžít se s lidmi, kteří pracovali v dělnických profesích. Pro mě to bylo objevování skutečného života. Díky svému založení jsem navíc všechna zaměstnání brala s nadhledem a otevřeným přístupem podobně jako to dokážou děti. Jednoduše jsem si hrála. Jednou to byla „ajznbonačka“ nebo poštačka, jindy družstevnice...

Dělnické profese jste vykonávala až do svého odchodu na Západ?

Zjednodušeně řečeno, byla jsem zatížená problémem nedostatečné lásky. Na druhou stranu, aby to nevyznělo příliš pateticky, naši mě měli rádi, ne že ne, ale pořád jsem cítila, že tam cosi chybí.

Dokázala jste daný stav zpracovat?

Ze svých frustrací jsem se dostávala hraním divadla a díky tomu jsem postupně poznávala umění vcítit se do jiných osob. To se už dostáváme ke kořenům mých názorů. Empatii – umění se vcítit do druhého člověka, беру jako základ lásky nebo trochu poeticky řečeno jako most pro tok lásky. Na dané téma jsem na katedře psychologie psala diplomovou práci, což mi spíše přitížilo, protože něco podobného nebylo za tehdejšího režimu vůbec žádané. Dokonce to došlo tak daleko, že jsem po absolutoriu nedostala diplom, abych se jako „nebezpečná režimu“ k působení v mém oboru nedostala.

Co Vám zbývalo?

Dělala jsem všechno možné a ráda na dané období vzpomínám. Zaprvé cítila jsem se dobře v opozici, cítila jsem,

Ne, nakonec jsem zakotvila v Osvětě při jedné lidové škole umění. Společně s kolegy jsme vymysleli estetický model výchovy dětí. Chtěli jsme ukázat umění jako prostředek k utvoření vlastního názoru nebo jiných pohledů na život. Na základních školách jsme pořádali besedy, na kterých jednotliví umělci mluvili o svém oboru. Pokud se dítě cítilo někým osloveno, mohlo si domluvit exkurzi přímo na umělcově působišti. Jednalo se nám o zprostředkování praxe a využití dětského nadšení pro věc. Pěkně se nám to rozjíždělo a patrně kdybych neemigrovala, vydržela bych u této práce napořád.

Co pro Vás znamenala emigrace?

V roce 1969 jsem jasně cítila, že už tu nemůžu zůstat, tedy bez toho, abych neskončila ve vězení, protože jsem se docela aktivně angažovala v událostech okolo Pražského jara a šrouby režimu se už začaly opět postupně utahovat. Emigrace pro mě především znamenala možnost konečně pracovat ve vystudovaném oboru.

Proslavila jste se terapeutickou metodou pevného objetí. V čem spočívá?

V životě rodiny by měla být na prvním místě bezvýhradná láska mezi otcem a matkou a mezi rodiči a dětmi. Přirozeně vznikající konflikty jde vyřešit empatií (vcítěním se do druhého člověka), která se naplno žije při emoční konfrontaci. Každý vyjádří tváří v tvář druhému svou bolest, takže se ten druhý do něho může vcítit a možná pro podruhé vzít více ohledu. Svár by měl skončit výlučně usmířením, tj. potvrzením bezvýhradné lásky, nejlépe co nejdříve, jak praví biblická moudrost: „dříve než zapadne slunce nad vaším hněvem“. Pevné objetí by měli využívat lidé, kteří si vztahově náleží, tedy manžel-manželka, matka-dítě, otec-dítě a předpokladem pro pěstování této životní formy je pevný řád v uspořádání rodiny. Rodiče mají první místo tím, že přišli první a tím, že si je vzájemně dávají. Děti mají druhé místo. Rodiče poskytují lásku, bezpečí, péči, orientaci v hodnotách, vzor a postupně možnost k osamostatnění a dítě tyto dary přebírá.

Nezdá se Vám to manipulativní?

Neřekla bych. Za dodržení podmínek, o kterých jsem mluvila předtím. Emoční konfrontaci učíme ve škole lásky v rodině, zpětné vazby jsou lepší, než jsem očekávala. Výhodou je, že se konflikt zpracuje z očí do očí. Dnešní člověk se dívá čím dál tím víc do obrazovek, ne do očí. Pokud stále platí staré přísloví, že oko je okno do duše, tak se odnaučujeme koukat do duše a to už je vážné. Pevné objetí poskytuje partnerům možnost se v konfliktu, který se nedá slovně zpracovat, citově konfrontovat, pochopit se, smířit se a přes všechny svoje nedostatky obnovit bezpodmínečnou lásku.

Do Hradce Králové jste přijela s přednáškou nazvanou Škola lásky v rodině. O obnově lásky se často zmiňujete i ve svých knihách. Myslíte si, že se jí nedostává?

Je velice chladná. Manželství se nám čím dál častěji a hlavně dříve rozpadají. A co je příčinou? Páry svoje konflikty jednoduše nezpracují a nechávají stranou bez povšimnutí. Jenže problémy nemizí, jen se kupí a jednoho dne přerostou únosnou mez. Jinou věcí je snadnost rozvodu. V dřívějších dobách když byla žena závislá na příjmu manžela, nebyl rozvod absolutně žádoucí a manželé spolu museli vydržet za každou cenu. Často pak měli „tichou domácnost“ až do diamantové svatby. Emoční konfrontace může být záchranou řady vztahů. Dalším velkým problémem současnosti je fenomén singles. Mám zmapovanou situaci z Německa, kde každý pátý mladý je single...

Opět budu trochu oponovat. Zmiňovala jste onu tichou domácnost, a že přestože manželé u sebe vydrželi, byly jejich vztahy velice špatné. Co je lepší? Raději se rozvést, nebo zůstat u sebe za každou cenu, přestože vztah nefunguje a negativní atmosféra v rodině se přenáší na děti.

Děti jsou budoucnost, poslové života a je důležité na ně brát ohled v první řadě. Osobně jsem si kolikrát přála, aby se rodiče rozvedli, když si tak nerozumí, ale nakonec jsem jim byla vděčná, že spolu vydrželi. Myslím si, že je menší zlo, když spolu chtějí vydržet, i když ten vztah není ideální. Samozřejmě v případech, když žijete s někým závislým na drogách, alkoholu nebo násilníkem, je lepší jít od sebe. Nicméně bych řekla, že je to z celkového počtu rozvodů minimum případů.

V čem rodiče při výchově svých dětí nejčastěji chybují?

Tím že nemilují bezpodmínečně. Dnes se rodiče snaží, aby děti měli dobré známky, dostaly se na prestižní školy a pak vydělávaly velké peníze. Dítě se cítí milováno, když má úspěch, ale to vůbec není bezpodmínečná láska. Co když dítě potká neúspěch? Je nesmírně důležité mu ukázat, mám tě ráda, i když jsi lajdák nebo se ti nedaří. Ovšem pozor, dítě musí vědět, že mě jeho průšvihy mrzí nebo dokonce štve! Ptám se, od koho se mají děti učit lásce a empatii, když ji nevidí u svých rodičů?

Hovoří se o krizi mužské identity. Čím si myslíte, že je způsobená?

Ženy jsou dnes samostatné, samy vydělávají peníze a v řadě případů mají více úspěchů. Zdánlivě muže nepotřebují. Pokud má žena dítě, muž se rázem a velmi lehce ocitne na vedlejší koleji. Cítí se nepotřebný, a protože tak už mužská psychika funguje, často svůj problém nedá najevo, spíše se ho snaží v sobě udusit. Odváží se čím dál míň, žena má pocit, že všechno závisí na ní, je stále více podrážděná a kruh nepochopení se nám rozbíhá. Většina manželských krizí začíná koncem prvního roku života prvorozeného dítěte. Vždycky se pak najde nějaká utěšitelka, která muže polituje...

Jak vidíte z německé perspektivy současnou společenskou atmosféru v Čechách? Mám na mysli všeobecné znechucení politikou, korupcí, jistou radikalizací alespoň ve verbální rovině...

Korupce ve státní správě je skutečně hanebná, alespoň případy, o kterých jsem se dozvěděla. Přijde mi, že ve společnosti převládá apatie, lidé už moc nevěří v politiku. O to více hledají autoritu jinde. Ale zase tak informovaná nejsem a nechci to více hodnotit.

Neunavuje Vás neustálé cestování?

Jak vidíte vůbec ne, naopak mám radost, jak je moje poselství přijímáno. Až se divím, kolik je okolo mě dobrých lidí. Mám dojem, že celý český národ je velmi věřící, přestože statistiky a průzkumy veřejného mínění hovoří opak.

Luděk Bárta

Posvátné místo – symbolika křesťanského chrámu

Má modlitba ať se k tobě vznáší jako vůně kadidla... (Ž 141)

K oltáři obklopenému září světél patří neodmyslitelně jeho zahalení do vonného dýmu kadidla. Pro starověké Izraelity znamenala vůně kadidla radost ze života a jeho krásu. Velmi rychle si všimli, že pálení této vonné pryskyřice má ozdravné účinky a jeho vůně přehlušuje všechny ostatní nevhodné pachy. Vonný dým použitý v bohoslužbě chápali i jako projev své úcty k Hospodinu; tento rituální ráz se ostatně objevuje i v mnoha dalších kulturách.

Židé a později i křesťané se při bohoslužbě snažili zakřesťanit celé svoje tělo: nejen duchovní, ale i tělesné smysly. Jednotlivá gesta, bohoslužebné postoje a úkony mají vyjadřovat vnitřní dispozici člověka a vůli, uvádět slovo ve skutek. Bohoslužba má uchvátit celého člověka, protože jen to co je důkladně „prožité“ je zároveň i dobře „osvojené“. Proto má kadidlo a jiné vonné pryskyřice v liturgii své nezastupitelné místo. I dnes si množství světsky smýšlejících lidí nadále spojuje vůni kadidla s chrámem, církví a potažmo i s duchovními hodnotami a mnoho konvertitů potvrdí, jak ohromně silný emocionální zážitek zakusili při bohoslužbě a zvláště jak byli okouzleni kadidlem při prvním setkání s ním.

Ve starozákonní době je vůně kadidla spojována bezprostředně se sebezjevením Boha Mojžíšovi na hoře Sinaj, respektive oblakový sloup doprovází Archu smlouvy společně se sloupem ohnivým při peripetích pouštního putování. Oltář k pálení kadidla má své nezastupitelné místo i v jeruzalémském chrámu. Vždyť na něm se každé ráno a večer přinášely vonné oběti. Na zápalném oltáři byla pálena obětní zvířata nebo části jejich těl, ale dým vznášející se k nebesům, rozhodně příjemný nebyl. Však také všechny oběti Starého zákona jsou pouhým nedokonalým předobrazem Kristovy oběti, jediného „beránka bez vady“, jedině pravé oběti (celopalu) Bohu příjemné...

Dým voňavého kadidla charakterizuje především nebeskou liturgii. Andělé se zlatými kadidelnicemi předstupují před Boží tvář. Do všech stran se line líbezná vůně apoštol Jan tuto symboliku hned vysvětluje: jsou to modlitby věřících (Zj 5,8). Na tuto i jiné pasáže z Apokalypsy naráží i liturgické zvolání, které je součástí symbolicky nabitého obřadu svěcení oltáře „*Kéž nám Bůh dá milost, abychom mohli na jeho oltáři v nebi*

navěky přinášet oběť chvály...“ Apoštol Pavel ve svém listu adresovaném věřícím v Korintu zase líčí Kristův triumfální průvod, který „*všude skrze nás šíří vůni svého poznání*“, vždyť „*jsme jakoby vůní kadidla, jež Kristus obětuje Bohu; ta vůně proniká k těm, kteří docházejí spásy...*“ (2 Kor 2,14-16).

Ať se tvá církev naplní životodárnou vůní Kristovou!

Ačkoliv kadidlový dým je autory Starého i Nového zákona vnímán vždy pozitivně jako viditelný symbol modliteb věřících a zároveň i vyjádření určité zastřenosti Boží tváře, které bude trvat až do konce lidských dějin, objevují se i první výhrady proti jeho bohoslužebnému užití. Mnohé duchovní autority si uvědomovaly, jak silný emocionální prožitek může bohoslužba i co jí doprovází působit, a měly strach, aby se nestala pouhým estetickým zážitkem bez obsahu (např. Iz 1,13).

Svou roli hrálo i to, jakým způsobem používali kadidlo pohané. Tak např. první křesťané byli nuceni římskou politickou mocí vykonat na znamení své sounáležitosti se státem oběť kadidla před sochou císaře nebo jiných státních božstev. Křesťané se zdráhali, protože to považovali za modloslužbu, někteří však represím podlehli a oběť vykonali. To způsobilo hluboké zranění v mladém křesťanské komunitě, která se na takové křesťany

● Kadidlo nedílně patří k slavnostní liturgii, foto: Luděk Bárta

dívala jako na odpadlíky. Podobnou zkušenost zaznamenal ostatně i věhlasný prorok Jeremiáš, když kritizoval nevěru Izraele: „*Vyhlásím jim své soudy nad všemi jejich zlými skutky, že mě opustili; jiným bohům pálili kadidlo a klaněli se dílu svých rukou.*“ (Jer 1,16). Kadidlo se však znovu vrací po povolení křesťanské víry (313), aby jako původní součást císařských ceremoniálů bylo propojeno se starší židovsko-křesťanskou tradicí a tak přirozeně zapojeno do rozvíjející se liturgie. Kadidlo má omamně příjemnou moc. Prostupuje celý bohoslužebný prostor: „*Jako se tento kostel zaplňuje příjemnou vůní, ať i tvá církev naplní svět životodárnou vůní Kristovou*“ (z liturgie svěcení oltáře).

On sám nic z toho nepotřebuje...

Bohoslužebné konání je nejvyšším stupněm odpovědi na povolání člověka ke spáse a štěstí, kterého je schopen. Svobodná, bezúčelná „hra před Boží tváří“ posiluje z naší strany pouto se skutečným životem a se skutečnou realitou... Svatý Irenej z Lyonu, mučedník a velký obhájce víry vyslovuje jednoduchou pravdu: „*Bůh nikoho nepotřebuje*“, ale k tomu dodává „*těm, kdo potřebují jeho, nabízí své společenství.*“ Proto od počátku svých dějin si člověk chrání místa modlitby – místa, odkud aspoň na zlomek vteřiny zahlédl věčnost a pochopil smysl a velikost svého vlastního života, jedinečného božího daru. Staví chrámy, aby byly všem lidem majáky na cestě, aby jako svítilny ukazovaly lidem cestu k životu. Staví je jako jistotu v rozbouřeném moři, jako místo bezpečí v neklidném světě.

On sám, ale nic z toho nepotřebuje. „*Těm, v nichž nalezl zalíbení, vykreslil jako architekt plán díla spásy: těm, kteří nevěděli v Egyptě kudy kam, se sám stal průvodcem na cestě, těm, kteří se na poušti bouřili, dal příhodný zákon, těm, kteří vstoupili do zaslíbené země, se postaral o patřičné dědictví a všem, kteří se vracejí k Otci, zabíjí vykrmené tele a dává přinést nejlepší oděv... Tak mnoha způsoby mistrně komponuje lidstvu symfonii spásy*“ (sv. Irenej). Naše bohoslužba nemá být jen dobrá a pravdivá (srov. J 4,24), ale také krásná. Protože je určena Bohu. Vždyť koneckonců Bůh je zdrojem veškeré krásy, viditelné i neviditelné.

Chrám naplněný krásou, plný života a modlitby, je přirozeným vyústěním lidských dějin. Je tím nejdokonalším předobrazem, který máme. Starý Izrael se opakovaně snažil žít v boží bázni. Učil se, jak Bohu sloužit. Nový směr a mnohem širší obzory však nám ukázal Kristus. Dal nám sebe, abychom skrze něho měli přístup k Otci. Od té doby se jako lidé musíme snažit být věrní. Pomocí předobrazů jsme vedeni ke skutečnosti, pomocí tělesného k duchovnímu a pomocí pozemského k nebeskému.

P. Radek Martinek

IKD – předplatné na rok 2013

Vážení čtenáři, upozorňujeme na možnost předplatit si časopis IKD na rok 2013. Jeho cena zůstává ve stejné výši jako v letošním roce. Jedno číslo bude stát 25 Kč, cena ročního předplatného časopisu bude činit 275 Kč. Zůstává zachována možnost darovat svým blízkým roční předplatné IKD jako vánoční dárek. Společně s časopisem obdržíte také dárkový certifikát. Všem našim čtenářům děkujeme za přízeň, kterou časopisu projevují, a věříme, že nám ji zachovají i v následujícím roce. Již dopředu prozradíme, že se můžete těšit na výkladový cyklus o dokumentech 2. vatikánského koncilu, kteří pro Vás připravují odborníci z řad diecézních kněží, rozhovory se zajímavými osobnostmi, a to nejen o koncilu, ale také aktuálních událostech, které nás příští rok budou čekat, a samozřejmě bude rozsáhlé zpravodajství z dění v diecézi.

Neváhejte nás kontaktovat!

Biskupství královéhradecké, Redakce IKD,
Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové,
tel.: 495 063 422, 737 215 332,
e-mail: ikd@bihk.cz

Redakce IKD

Kamení, žito a dlouhé zimy

Farnost Ledec nad Sázavou

Na jihozápadním okraji diecéze leží farnost Ledec nad Sázavou. Co do rozlohy se jedná o největší farnost z humpoleckého vikariátu. Kromě šestitisícové Ledče do ní patří na padesát okolních vesnic a osad. Ač se může zdát daný počet vysoký, jedná se spíše o méně osídlený kraj. Velmi výrazně do jeho života zasáhla stavba vodní nádrže Švihov (Želivka) v sedmdesátých letech minulého století, již padla za obět dvě městečka – Dolní Kralovice a Zahrádka a postupné vyhlídňování oblasti je neradostnou skutečností do dnešních dnů. Již deset let spravuje zdejší farnost ThDr. Jan Bárta.

Ke kněžství (mírnou) oklikou

Podle svých slov po kněžském povolání toužil už od mládí, ale musel volit komplikovanou cestu – emigraci. „Se svým kádrovým profilem jsem měl problémy už od střední školy. Strýčkové z obou stran byli kněží (ThDr. František Hašek a P. Jan Bárta – pozn. redakce), naše rodina se přátelila s želivským opatem Vitem Tajovským. Za této situace bylo skoro vyloučené jít studovat na kněze. Sám jsem neměl chuť hlásit se do semináře v Litoměřicích, kam bych se snad za slib spolupráce s StB dostal, a tak jsem se po vojně zkusil dostat ven,“ vzpomíná Jan Bárta. Nakonec se mu v roce 1980 emigrace podařila, teologii studoval v Římě a v roce 1986 byl na kněze vysvěcen papežem Janem Pavlem II. Místem jeho pastoračního působení se stalo Německo, nejdříve Kolín nad Rýnem, později sídlo České misie v Mnichově. V druhé polovině devadesátých let se na žádost Mons. Karla Otčenáška vrací do naší diecéze. „Musím říci, že nejhorší emigrace byla zpět do vlasti. Mnoho věcí z české reality jsem prožíval velmi těžce a na něco si prostě nezvyknu dodnes. Poznání, že hodnoty jako jsou respekt, úcta a slušnost mají u nás zcela jinou platnost než v zemích západní Evropy mě mrzí,“ říká rezolutně.

Život farnosti

Nejvíce farních aktivit se přirozeně odehrává v samotné Ledči. Kromě ní se pravidelné nedělní bohoslužby slouží v bývalých farnostech Hněvkovice a Chřenovice. Oba zdejší kostely, jak sv. Bartoloměje, tak sv. Václava patří ke klenotům středověké architektury, přičemž kořeny toho druhého sahají hluboko do 12. století a připomínají kolonizační činnost mnichů ze Sázavského kláštera. Na ledečské faře se v poslední době povedlo vytvořit společenskou místnost pro farníky a několik dalších, které slouží jako zázemí pro společenství dětí a mládeže. O ně se především stará pastorační asistentka Jana Sklenářová. „Ve vikariátu výborně funguje kaplan pro mládež P. Tadeáš Spišák ze Želiva a jsem velmi rád, že nedaleko nás v Křivousudově působí ERA (Evropská Rogacionistická Asociace) – hnutí křesťanské mládeže. Sídli na bývalé faře, pořádají pravidelná setkání a duchovní cvičení. Odvádějí kus poctivé práce a je velká škoda, že se o jejich činnosti příliš neví,“

přibližuje P. Jan Bárta. Podobně jako jinde tvoří gró návštěvníků bohoslužeb příslušníci seniorské generace. Kromě mši se setkávají na vlastním společenství. Všem bez rozdílu věku jsou určeny vzdělávací přednášky, které se konají celoročně na faře v pátek večer. „Čím dál víc si uvědomuji, že vše je milost a dar od Boha. Vždycky mám radost, když vidím, že lidé mají zájem hledat Boha a chtějí žít život podle jeho přikázání. Jako kněz jim k tomu mohu v pokorě pomáhat a sloužit jim svátostmi,“ popisuje svoje působení. Jak říká, ke kněžské práci v Čechách určitě patří starost o kulturní dědictví, které nám bylo předáno předchozími generacemi, ale to hlavní spočívá v péči o „chrámy ducha svatého“, tedy živé lidi.

Pomoc vězněným

Drobnou perličkou v aktivitách P. Bárty je jeho působení v ženské věznici ve Světlé nad Sázavou. „V roce 1999 mě oslovil kaplan věznice Miroslav Čejka z Českobratrské církve evangelické z Hlinska, jestli se nechci připojit k duchovní péči ve zdejším zařízení. Protože jsem dříve v Mnichově pravidelně navštěvoval vězně ve Stadelheimu a měl jsem zkušenosti s touto formou pastorační práce, na nabídku jsem kývnul,“ vysvětluje. Služba ve vězení je samozřejmě specifická a záleží hodně na přístupu odsouzených, nakolik mají zájem hovořit o duchovních hodnotách. Spíše se jedná o rozhovory, které by měly přispět k resocializaci vězněných.

Luděk Bárta

● K architektonickým perlám Posázaví patří románský kostel sv. Václava ve Chřenovicích, foto: Luděk Bárta

Informujme se navzájem

Projekt Křesťanské Vánoce

Po pětileté pozitivní zkušenosti některých farností brněnské diecéze s akcí „Betlémy“ bude letos zahájen nový projekt Křesťanské Vánoce, jehož smyslem je přiblížit duchovní poselství Vánoc nejširší veřejnosti.

Do projektu Křesťanské Vánoce je zapojena katolická církev a křesťanské církve, které jsou členy Ekumenické rady církví, a umožní zájemcům bezplatnou návštěvu kostelů, modliteben a betlémů.

Farnosti z celé České republiky mohou nově prezentovat své adventní a vánoční programy na stránkách <http://www.krestanskevanoce.cz>, které budou zprovozněny dne 1. prosince 2012.

Farnosti samy do nich mohou již nyní začít vkládat své informace o akcích. Jedná se zejména o žehnání adventních věnců, roráty, adventní duchovní obnovy, o možnosti pro svátost smíření, Mikulášské besídky, průvody světla, adventní koncerty, půlnoční bohoslužby, bohoslužby pro děti, živé betlémy, vánoční besídky, štěpánskou koledu, údaje o termínech otevření kostela pro návštěvu betlémů, vánoční koncerty, jesličkové pobožnosti, žehnání vína, dále o obnovu manželských slibů, děkovné bohoslužby na Silvestra, žehnání kadidla, zlata, vody a křídý, tříkrálová koleda, žehnání obydlí, přednášky, besedy, atd.

Název kostela a kontaktní osobu farnosti je možné nahlásit na adrese: **Pastorační středisko brněnské diecéze, Petrov 6, 602 00 Brno, e-mail: souckova@biskupstvi.cz, tel. 533 033 298.**

Martina Jandlová
(převzato z TS ČBK)

4. Adventní koncert České televize podpoří Sdružení Neratov

Dne 23. 12. se v 17.00 v kostele sv. Mikuláše na Malostranském náměstí v Praze odehraje koncert, jehož výtěžek bude věnován na rekonstrukci sídla chráněných dílen Kopeček.

Více informací naleznete na www.neratov.cz.

Úmysly apoštolátu modlitby

prosinec 2012

Všeobecný úmysl: Aby přistěhovalci po celém světě byli přijímáni s velkorysostí a opravdovou láskou, zvláště křesťanskými komunitami.

Misijní úmysl: Aby se Kristus zjevil celému lidstvu světlem, které září z Betléma a zrcadlí se na tváři jeho církve.

Národní úmysl: Aby se naše rodiny působením Ducha Svatého stávaly společenstvím víry, naděje a lásky.

Osobní zprávy

Jmenování

Mons. Josef RŮT, papežský prelát – soudní vikář – oficiál Diecézního církevního soudu diecéze královéhradecké, byl od 1. 11. 2012 jmenován notářem diecézní kurie Biskupství královéhradeckého; všechna dosavadní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti

Liturgický kalendář

2. prosince – 1. neděle adventní

1. čtení: Jer 33,14-16
Žalm: Žl 25(24)
2. čtení: 1Sol 3,12-4,2
Evangelium: Lk 21,25-28.34-36

9. prosince – 2. neděle adventní

1. čtení: Bar 5,1-9
Žalm: Žl 126(125)
2. čtení: Flp 1,4-6.8-11
Evangelium: Lk 3,1-6

16. prosince – 3. neděle adventní

1. čtení: Sof 3,14-18a
Žalm: Iz 12
2. čtení: Flp 4,4-7
Evangelium: Lk 3,10-18

23. prosince – 4. neděle adventní

1. čtení: Mich 5,1-4a
Žalm: Žl 80(79)
2. čtení: Zd 10,5-10
Evangelium: Lk 1,39-45

30. prosince – Svátek Svaté rodiny

1. čtení: Sir 3,3-7.14-17a
Žalm: Žl 128(127)
2. čtení: Kol 3,12-21
Evangelium: Lk 2,41-52

ČM Fatima, Koclířov

Zahájení doby adventní bude na **první mariánskou sobotu 1. 12.** předcházet celonoční adorace v pátek 30. 11. Mše sv. ve 20 hod. Adorace bude zakončena v sobotu v 8.00 hod. společnou modlitbou sv. růžence. V sobotu 1. 12. od 10.00 hod. žehnání nemocných, v 10.30 hod. mše sv. na úmysly poutníků, polední tichá adorace za nová duchovní povolání. Ve 13.15 hod. rozjímavý růženec – na smír Neposkvrněného Srdce Panny Marie. Ve 14.00 hod. přednáška hlavního hosta – P. Milana Vavro, děkana ze Slavkova u Brna. V 17.00 hod. koncelebrovaná mše sv., v 18.00 hod. slavnostní rozžehnutí vánočního stromu a zahájení doby adventní.

Každý měsíc vždy 12. se konají **fatimské vigilie** – v 18.00 hod. mše sv., adorace a duchovní slovo a každého 13. v měsíci od 9.00 hod. (mše svatá a modlitby za nemocné, adorace, uctění relikvií fatimských pasáček). Zveme jednotlivce i společenství.

O vánočních svátcích ve dnech 27. 12. – 1. 1. je připraven **silvestrovský a novoroční pobyt** s bohatou nabídkou programu pro rodiny, mládež i osamělé. V sobotu 29. 12. v 16.30 hod. ve farním kostele vánoční koncert pěveckého sdružení Dalibor. Na sv. Silvestra noční mše sv. ve 23.00 hod., na Nový Rok 1. 1. mše svatá v 10.00 hod.

První mariánská sobota v novém roce bude 5. 1. 2013 s celodenním programem a novoročním koncertem farní scholy Koclířov. Tříkrálová sbírka v Koclířově bude v neděli o slavnosti Tří Králů 6. 1. 2013.

Přijímáme **příhlášky na exercicie v roce 2013** a na zahraniční poutě. Vše najdete podrobně na našich webových stránkách.

Kontakt: Českomoravská Fatima č.p.195, 569 11 Koclířov, mobil recepce: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Číhošť

Smírné pobožnosti v Číhošti: 8. 12. Program:

- 8.45 svatý růženec – rozjímavý
- 9.30 mše svatá
- 10.15 výstav NSO – soukromá adorace
- 12.00 společná adorace
- 13.00 aktuální rozhovor
- 14.00 ukončení.

Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: ci-host@seznam.cz, http://www.cihost.webnode.cz

Hoješín

Noční adorace: 7. – 8. 12. Program: pátek 19.00 mše svatá, výstav NSO, noční adorace; sobota 7.30 ranní chvály, požehnání, 8.00 mše svatá.

Kontakt: Školské sestry sv. Františka, Hoješín, S. M. Terezie – tel.: 469 676 181, 723 180 121, hojesin.osf@seznam.cz.

Slatiňany

Modlitby za kněžská a řeholní povolání se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží. Termín: 8. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Špindlerův Mlýn

Středisko Eljon

Adventní víkend ticha

Termín: 7. – 9. 12., lektor: P. Jiří Šlégr

Adventní čas je plný tajemství a očekávání. Vydejme se společně na cestu za tajemstvím, které s sebou přinesl a stále přináší sám Ježíš Kristus. Více informací a přihlášky: Středisko Eljon, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel./fax: 499 523 852, mobil: 732 580 154 po – pá 8–14 hod., info@eljon.cz, www.eljon.cz

Pardubice

Vysokoškolské společenství

Pravidelné středeční mše svaté v kostele sv. Bartoloměje od 19.30 hod., po nich tématická přednáška.

- 5. 12. Mikulášské překvapení
- 12. 12. Tomáš Chlouba: Nestíhám!! Co s tím?
- 19. 12. Radek Martinek:
Co to znamená být „katolický“
- 2. 1. Taneční večer
- 9. 1. Výstup na „věž“ a pizza

Hradec Králové

Vysokoškolský klub Salaš

Pravidelné středeční mše svaté v kostele Nanebevzetí Panny Marie od 19.30 hod., po mši přednáška.

- 12. 12. Nové Adalbertinum – Marie Svatošová:
Klíč k pochopení duchovních potřeb bližního
- 19. 12. 19.30 Kostel Nanebevzetí Panny Marie
Kající bohoslužba

Hradec Králové

Taizé modlitby

Nové Adalbertinum, 11. 12. od 19.30 hod. (vždy druhé úterý v měsíci)

KMC Sedmíkraska

Setkání s Mikulášem

V neděli 2. 12. přijde do KMC Sedmíkraska Mikuláš se svými pomocníky. Od 15 do 17 hodin se mohou děti těšit na program určený pro ně včetně písniček a tanečků. Vstupné 10 Kč za dítě a jeden pár nových zimních pánských ponožek či rukavic (dárek pro klienty Azylového domu pro muže) za rodinu. Nadílka zajištěna.

Podvečer s Lenkou Krausovou:

Potravinová alergie u dětí

Ve středu 12. 12. od 16.00 hodin zveme na přednášku s atestovanou sestrou alergologicko-imunologické ordinace. Lenka Krausová bude hovořit o atopickém ekzému, alergii na hmyzí jed i o alergickém pochodu. Hlídkání dětí v herně je zajištěno. Hradí se obvyklé pobytové. Je vhodné se předem přihlásit v KMC.

Vánoční ladění

V úterý 18. 12. zveme na program do poslechového studia knihovny Města Hradce Králové v Tomkově ulici. Vedoucí poslechového studia paní Alice Pávková děti i rodiče naladí na nadcházející sváteční období výběrem písniček k společnému zpívání, hraní i poslouchání. Nebude chybět ani malé výtvarné tvoření. Začátek v 10.00, sraz v 9.45 v Tomkově ulici před hlavní budovou knihovny, studio je naproti. Vstupné 10 Kč/dítě.

Více o programu se dozvíte na:

<http://sedmikraska.wz.cz>

Biskupství královéhradecké Diecézní centrum pro seniory

- Adventní duchovní obnovu pro seniory a lidi středního věku s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně, 10. – 13. 12. 2012
- Adventní setkání seniorů – Nové Adalbertinum, Hradec Králové, 8. 12. 2012
- Zájezd do Izraele – s královéhradeckým biskupem Mons. Janem Vokálem, 14. – 21. 3. 2013

Informace a přihlášky:

Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328, e-mail: dcs@bihk.cz

Koncerty, výstavy, duchovní obnovy a vánoční bohoslužby

Hradec Králové

Duchovní obnova Římskokatolické farnosti – děkanství u katedrály Sv. Ducha se uskuteční 14. – 16. 12. Povede ji prof. Petr Piřha, probošt Kapituly Věch svatých na Pražském Hradě.

Tradiční vánoční koncert Cantores Gardecensis a Harmonie východočeských filharmoniků 26. 12. v 17 hodin katedrále Sv. Ducha.

Vánoční bohoslužby v Hradci Králové

Katedrála Sv. Ducha: 24. 12. ve 24 hod;

25. a 26. 12. v 6.30, 9.30, 11 hod.

Kostel Nanebevzetí P. Marie, Velké nám.:

24. 12. v 16 hod.; 25. a 26. 12. v 8 a 18.30 hod.

Kostel Božského Srdce Páně (Pražské Předm.):

24. 12. v 16 a 22 hod.; 25. a 26. 12. v 8 a 17.30 hod.

Kaple Fakultní nemocnice:

24., 25. a 26. 12. v 15.45 hod.

Kukleny – kostel sv. Anny:

24. 12. ve 24 hod.; 25. a 26. 12. v 10 hod.

Nový Hradec Králové – kostel sv. Antonína:

24. 12. ve 22 hod.; 25. a 26. 12. v 8.30 hod.

Kostel sv. Jana Křtitele (Na Zámečku):

25. a 26. 12. v 10.10 hod.

Plotiště n. L. – kostel sv. Petra:

24. 12. v 16 hod.; 25. 12. v 9.30 hod.

Pouchov – kostel sv. Pavla:

24. 12. v 16 a 24 hod.; 25. a 26. 12. v 8 hod.

Rožberk (Slezské Předm.) – kostel P. Marie:

25. a 26. 12. v 9.30 hod.

Byzantská liturgie Kostel Božského Srdce Páně (Pražské Předm.): 25. a 26. 12. v 10 hod.

Pardubice

Vánoční bohoslužby v Pardubicích a okolí

Kostel sv. Bartoloměje: 24. 12. v 16 hod. (pro děti), 22 a 24 hod., 25. a 26. 12. v 7, 9 a 19 hod.

Kostel sv. Václava (salesiáni):

24. 12. v 16 a 22 hod., 25. a 26. 12. v 8.30 a 10 hod.

Kostel Zvěstování Panny Marie:

24. 12. ve 24 hod., 25. 12. v 10 hod.

Mikulovice – kostel sv. Václava:

24. 12. ve 22 hod., 25. 12. v 10.30 hod.

Rosice n. L. – kostel sv. Václava:

24. 12. v 16 hod., 25. a 26. 12. v 8 hod.

Třebosice – kostel Povýšení sv. Kříže:

24. 12. ve 22 hod., 25. a 26. 12. v 7.30 hod.

Mříčná, Kundratice

Vánoční koncerty

28. 12. v 17.00 hod. v kostele sv. Kateřiny ve Mříčné,
29. 12. v 17.00 v Kundraticích v budově školky.

Lanškroun

Vánoční výstava – Veronika Balcarová, dětské ilustrace a olejomalby, Jarmila Haldová, loutky, betlémy a vánoční stromky, vernisáž 1. 12. v 15.00 hodin. Lanškrounský betlém osobností Bedřicha Šilara. Výstava potrvá do 20. 1. 2013. Galerie muzea má otevřeno i o vánočních svátcích 13.00–17.00 hodin.

Adventní a farmářské trhy na nádvoří zámku 9. 12., 16. 12. a 23. 12., vždy od 13.00 do 19.00 hodin.

Adventní koncerty od 15.00 v kostele sv. Václava: 9. 12. Recitál Pavly Vyhnálkové a Vojtěcha Špryncle, 16. 12. Koncert Lanškrounského smíšeného sboru, KomoKráka ze ZUŠ J. Pravečka Lanškroun a hostů 23. 12. Chrámový sbor kostela sv. Václava a Lanškrounský ženský pěvecký sbor

Půlnoční mše pro děti bude sloužena v kostele sv. Václava 24. 12. v 15.00. Půlnoční mše bude ve 24.00 za doprovodu kapely PPS z Ústí nad Orlicí.

Slavnostní mše s doprovodem Chrámového sboru kostela sv. Václava bude sloužena na Slavnost Božího narození 25. 12. v 9.30 hod. v kostele sv. Václava.

Na stejném místě se v 15.00 hod. uskuteční **Vánoční koncert** – Hlasy ve tmě.

Orlické Záhoří

Festival Advent mezi horami

I. adventní koncert 1. 12. ve 14.00 hod. v kostele sv. Jana Křtitele v Orlickém Záhoří. Vystoupí Petrklíč, dětský pěvecký sbor při ZUŠ Letohrad, DPS Orlička a flétnový soubor při Masarykově ZŠ v Klášterci nad Orlicí, Komorní sbor Vlašovičky při ZUŠ Petra Ebeha v Žamberku. Od 14.00 hodin u obecního úřadu **jarmark lidových řemesel** s vánoční tematikou.

II. adventní koncert 8. 12. ve 14.00 hod. v kostele sv. Anny v polském Zielenci, pěvecký sbor Czyraneczki.

III. adventní koncert 15. 12. ve 14.00 hod. v kostele sv. Marie Magdalény v Bartošovicích v Orlických horách, dechový orchestr Harmonie Letohrad.

Vánoční jarmark se uskuteční v 10–17 hod. v chráněných dílnách Na Kopečku v Bartošovicích.

IV. adventní koncert 22. 12. ve 14.00 hod. v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Neratově, pěvecký sbor gymnázia Žamberk – Corale

Vánoční koncerty na Jičínsku

Spojené chrámové sbory z Jilemnice a Horní Branné zazpívají skladby J. J. Ryby, J. Kř. Kypty a J. I. Linke dne 9. 12. v 16.00 hod. v kostele sv. Petra a Pavla v **Konecchlumí** a 30. 12. v 16.00 hod. v kostele sv. Filipa a Jakuba v **Roztokách**.

Jilemnice

Krkonošské Vánoce

Krkonošské muzeum v Jilemnici, erbovní sál v budově bývalého pivovaru, 30. 11. 2012 – 2. 2. 2013. 13. 12. se od 16.30 hodin v erbovním sále uskuteční přednáška dr. Doroty Jasnowske z Etnografického muzea ve Wroclawi na téma Polské vánoce.

ČKA – Klub Betanie

Vánoční večer 11. 12. od 19.00 hod. Poetické pásmo vánoční hudby i mluveného slova. Vstupné dobrovolné.

Tradiční vánoční koncert

29. 12. v 18.00 hod. v kostele sv. Vavřince. V podání pražského souboru Collegium Strahoviense zazní české vánoční pastorely a především slavná Česká mše vánoční „Hej, mistře“ od Jakuba Jana Ryby. Vstupné: dospělí 100 Kč, děti, studenti a důchodci 50 Kč.

Polička

Adventní duchovní obnova

Dne 8. 12. od 14.00 hod. na faře, povede P. Antonín Brychta ze Sádku. Zakončení mší sv. v 18.00 hod.

Farní Jarmark

Zveme všechny, co něco vyrábějí, ty co chtějí nakupovat, ale i ty, kdo se chtějí prostě jenom podívat a pobýt s námi. Během 2. neděle adventní 9. 12. bude od 8.30 hod. fara otevřena a určitě nebude chybět ani něco teplého na zahřátí.

Litomyšl

Vánoční koncert a vánoční mše „Hej, mistře“ v kostele Povýšení sv. Kříže se uskuteční 20. 12. v 18.00 hod. Účinkují: dětské sbory Zpěváčci (Pardubice), Rubíněk (Vysoké Mýto), Lilium (Litomyšl), Litomyšlský symfonický orchestr, Sbor paní a dívek, sbor Vlastimil a Mužský pěvecký sbor, Milan Motl, Leoš Krejčí, Veronika Kladivová a Radka Hudečková (solisté). Vstupné: 70 Kč (předprodej v IC Litomyšl, tel. 461 612 161). Pořádá Mužský pěvecký sbor Litomyšl.

Výstava betlémů

4. – 9. 12, 9.00–17.00 v kostele Rozeslání apoštolů Vernisáž výstavy, kterou pořádají Betlémáři Litomyšlska – České sdružení přátel betlémů Hradec Králové proběhne dne 4. 12. v 17.00 hodin.

Podorlický skanzen Krňovice

Vánoce na venkově

15. – 16. 12. od 10.00 do 17.00 hod. Přijďte nasát Vánoční atmosféru a ponořit se do života našich předků. Součástí programu budou drobné dílny a ochutnávka tradičních vánočních pokrmů. Dílny se budou konat ve vytopených místnostech staveb ve skanzenu.

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Cestou Tří králů aneb od zarostlého prostoru k Duhovému Atriu

Mezigeneračně

„Tady, kde právě stojíme, byl v minulosti zarostlý prostor, kde se scházela mládež za účelem experimentování s drogami,“ vzpomíná paní Slávka Kunášková, vedoucí Duhového Atria v Kutné Hoře. „Maminky s dětmi z okolních domů se těmto prostorům vyhýbaly, i když k areálu patří prostorná zahrada. A protože v té době ve městě nebyl prostor pro seniory, kde by se mohli scházet, napadla nás myšlenka zastavět prostranství, kde se schází mládež, která experimentuje s drogou, vytvořit místo pro setkávání seniorů a zároveň zapojit maminky s dětmi. Jinými slovy – měli jsme ideu postavit denní centrum pro seniory s odpoledními kluby pro seniory a současně v zájmu mezigeneračních vazeb zpřístupnit zahradu a prostory centra také maminkám s dětmi.“

Výstavba byla zahájena v roce 2007, první finanční prostředky poskytl Středočeský kraj, později Oblastní charita Kutná Hora začala využívat Tříkrálové sbírky. Stavba stála 2 500 000 Kč, z Tříkrálových sbírek bylo použito 551 945 Kč. Slavností otevření Duhového Atria proběhlo 19. 9. 2012.

Denní centrum je tu pro každého

Paní Jaruška má tři roky diagnostikovanou Alzheimerovu chorobu. Bydlí se svým manželem v rodinném domku, který není bezbariérový, a to hlavně koupelna a vstup na zahradu. „Manžel Jarušky oslovil naši charitní pečovatelskou službu a pečovatelky každý den docházely do rodiny, kde prováděly pečovatelské úkony,“ říká paní Kunášková. Aby si ale mohl manžel paní Jarušky vyřídit i záležitosti, kvůli kterým se musí z domu vzdálit na delší dobu, začala jeho žena využívat vedle pečovatelských služeb také možnosti pobytu v Duhovém Atriu.

„Prakticky to vypadá tak, že zajistíme převoz charitním automobilem do Atria, kde se klientky ujme pečovatelka, pak následuje pomoc při hygieně, podání stravy, dohled, trénování paměti, procházka pomocí invalidního vozíku,

● Otevření Denního centra pro seniory v Duhovém Atriu v Kutné Hoře 19. září. Více informací o centru a fotogalerii najdete na www.kh.charita.cz. Foto: Lucie Špačková

protože paní nechodí, a posléze odvoz zpět do domácího prostředí.“ Paní Jaruška tak může být i venku, na čerstvém vzduchu, což jí domácí prostředí bez přispění pečovatelek neumožňovalo.

Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat

je heslo Tříkrálové sbírky. Na všech Charitách vždy oceňuji, že je pomoc propojená. Všichni si pomáhají navzájem. „Jsme jeden tým,“ shrnuje můj dojem Slávka Kunášková.

Kolik barev duhy, tolik pomoci, a tak v jednom areálu má své místo charitní šatník, středisko pro lidi bez domova, denní centrum pro seniory, charitní pečovatelská služba a pro nemocné si zde můžete vypůjčit zdravotnické a kompenzační pomůcky. Pečovatelkám při převozu seniorů pomáhají pracovníci centra pro lidi bez přístřeší, protože je u toho zapotřebí pořádná mužská síla. Při pomáhání v Oblastní charitě Kutná Hora tak tedy nikdo nepřijde zkrátka. A to je dobře.

Vlad'ka Dobešová

Kde pomáhají tříkrálové peníze

Děkujeme všem štědrým dárcům a koledníkům. Tříkrálová sbírka v roce 2012 vynesla v naší diecézi přes 10 miliónů korun českých, které pomáhají ve více než sedmi desítkách charitních zařízení a projektech pro nemocné, handicapované, seniory, maminky s dětmi a lidi v tísní.

Například Oblastní charita Hradec Králové z výtěžku Tříkrálové sbírky podpořila provoz a vybavení **Střediska rané péče Sluníčko**, které pomáhá rodinám s handicapovanými dětmi. Oblastní charita Červený Kostelec věnovala darované peníze na nákup vybavení a materiálu pro **Hospic Anežky České v Červeném Kostelci** a automobilu pro přepravu nemocných roztroušenou sklerózou v Domově sv. Josefa v Žirči. Kutnohorská Oblastní charita mohla díky výnosu sbírky dostavět a zařídit **Denní centrum pro seniory Klub Atrium** (více o tomto projektu také na str. 19). Oblastní charita Ústí nad Orlicí použila vykoledované finanční prostředky na provoz sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi **Šance pro rodinu**. Havlíčkobrodská Oblastní charita z výtěžku sbírky dovybavila **Mateřské centrum Zvoneček**, Oblastní charita Nové Hradky zase **Středisko potravinové pomoci** pro potřebné lidi. Farní charita Dobruška z tříkrálových peněz podpořila své nové **Středisko osobní asistence**, které pomáhá lidem s handicapem, Farní charita Litomyšl zase své středisko **Respitní péče Jindra**, kde pečují o nemožící seniory a lidi se zdravotním postižením. Farní charita Studenec a další Charity v diecézi z výnosu sbírky nakoupily potřebné **zdravotnické pomůcky** pro své klienty. Diecézní charita Hradec Králové použila tříkrálové peníze na provoz **Půjčovny zdravotních pomůcek** pro nemocné těžkou a nevyléčitelnou Huntingtonovou chorobou, dále na **dobrovolnické projekty a pomoc cizincům a uprchlíkům**.

Tolik konkrétní příklady využití výnosu Tříkrálové sbírky 2012 v královéhradecké diecézi. Z části jejího výtěžku byl také podpořen projekt humanitární pomoci v Indii, konkrétně provoz školního autobusu pro chudé děti v Mansapuru, který realizuje Diecézní charita Hradec Králové v rámci programu Adoptce na dálku®.

Přejeme vám požehnané Vánoce a vše dobré v novém roce 2013. A až u vás v lednu zazvoní tři králové s koledou, otevřete jim, prosím, nejen své dveře, ale i svá srdce. Věříme, že vyslechnete také jejich prosby o příspěvek pro nemocné a potřebné, kterým pomáhají naše Charity.

Jana Karasová a Alena Lorencová, www.hk.caritas.cz

■ AKTUALITY

Dobrovolnické centrum pomáhá dětem i seniorům

Litomyšl: Loni začala Farní charita Litomyšl realizovat dobrovolnické programy na pomoc dětem a zdravotně postiženým seniorům. Proškolení dobrovolníci pravidelně docházejí do zařízení Respitní péče Jindra, kde pomáhají s vyplněním a zpestřením volného času seniorů. Další část dobrovolníků provází děti ze ZŠ při jejich volnočasových aktivitách jako jejich „starší kamarád“. Třetí část dobrovolníků pomáhá pracovníkům nízkoprahového zařízení Naděje o. s., kde se podílí na vytváření kreativních a sportovních aktivit a doučování dětí. Vzhledem k mnoha pozitivním ohlasům jsme se rozhodli založit Dobrovolnické centrum, které bude nadále koordinovat všechny osvědčené programy a napomáhat při uplatnění zájemců o dobrovolnictví.

Nově rozšiřujeme program na pomoc zdravotně postiženým seniorům vysíláním dobrovolníků do dalších zařízení. Realizujeme krátkodobé dobrovolnické akce, např. pomoc při Tříkrálové sbírce, údržbě zahrady u Jindrovky a zřizujeme S.O.S. databázi dobrovolníků na pomoc při živelných katastrofách. Výhledově připravujeme další dobrovolnické programy, např. dopisování s vězni.

Dobrovolnické centrum v Litomyšli vytváří a poskytuje profesionální zázemí dobrovolníkům včetně školení a odborné psychologické podpory a propaguje dobrovolnictví jako přirozenou součást života občanské společnosti. Poskytuje poradenství v oblasti dobrovolnictví a realizuje výcviky dobrovolníků. Pokud máte zájem o naše služby nebo zapojení se do dobrovolnických aktivit, kontaktujte nás na emailu dobrovolnik@lit.cz nebo webu <http://lito-mysl.charita.cz/dobrovolnicke-centrum>.

Jakub Mašek, koordinátor dobrovolníků (red. upraveno)

Vánoční přání dětem do Afriky

Čáslav: Již od roku 2009 připravuje občanské sdružení Naděje Zambii Vánoční besídka pro víc jak 170 sirotek z oblasti Monze (Zambie). Během besídky předávají drobné dárky od sponzorů a vytvářejí tak atmosféru Vánoc. Letošní besídka bude zpestřena i o vánoční přáníčka, která obdrží od našich dětí z Nízkoprahového centra pro děti a mládež Domek Čáslav při Oblastní charitě Kutná Hora. Tento nápad se zrodil díky pracovníci Magdě Levé, která si všimla, jaký zájem jeví děti o Afriku. Přáníčka jsou pěkně ilustrovaná. Zachycují naše Vánoce, tradice, zimu a lásku. Text přáníček je psán anglicky, aby si děti v Zambii mohly přečíst, co jim přejeme. Zajímavé bylo pozorovat děti, jak si uvědomují rozdílnost zemí. Co pro ně má velkou cenu a co je potřeba k životu. Děti od nás obdrží i leporelo měsíců v roce podle toho, jak to vypadá v ČR.

Radmila Větrovcová, www.kh.charita.cz (red. upraveno)

● Výroba vánočních přání v centru Domek Čáslav pro děti v Africe. Foto: archiv OCH Kutná Hora.

20. výročí Oblastní charity Pardubice

Pardubice: Také Oblastní charita Pardubice letos oslavila 20 let své činnosti. Slavnostní odpoledne 6. října začalo děkovnou mší svatou v kostele sv. Bartoloměje, kterou celebroid Mons. Josef Suchár. Následující oslava ve Skautském centru Vinice byla především poděkováním současným i bývalým zaměstnancům, dobrovolníkům, příznivcům a sponzorům. Charitě popřál také dlouholetý podporovatel náměstek hejtmana Pardubického kraje ing. Roman Línek. Mezi čestnými hosty byl ředitel Diecézní charity HK RNDr. Jiří Stejskal či zástupci správné Charity v Osnabrücku. Pro všechny byl připraven pestrý program, prezentace činnosti charitních středisek, hudební a taneční vystoupení a další.

A jaká jsou narozeninová přání naší Charity? Tím největším je, aby tým zaměstnanců i nadále tvořili lidé, kteří mají porozumění pro starosti a potřeby druhých; lidé, kteří jsou místo mnoha slov ochotni jednat. Druhým velkým přáním je, aby ti, kteří svými rozhodnutími, svou činností či jakoukoliv formou podpory mají vliv na neziskový sektor, na něj nezapomínali a pomáhali zprostředkovat pomoc těm, kteří ji nezbytně potřebují.

Hana Vostrovská, www.pardubice.charita.cz (red. upraveno)

● Oslavy 20. výročí Oblastní charity Pardubice. Foto: archiv OCH Pardubice

Úspěch v taneční soutěži Rytmus 2012

Rokytnice v O.h., Rychnov n. Kn.: Stacionář sv. Františka z Rychnova nad Kněžnou vyhrál 15. ročník taneční soutěže Rytmus, kterou 18. 10. pořádal Domov Na stříbrném vrchu v Rokytnici v Orlických horách. Soutěž je určena pro klienty ústavů sociální péče a stacionářů z východních Čech a části Moravy. Pro účastníky byl také připraven bohatý doprovodný program.

Letošní téma voda pojalo každé zařízení nebo stacionář po svém. Mezi nejúspěšnější vystoupení patřilo např. Labutí jezero v podání chlapeckého souboru z ÚSP Zboží Světla n. Sáz., originální bylo také vystoupení domácích. Celkové vítězství patřilo rychnovskému Stacionáři sv. Františka. Při jejich působivém scénickém tanci Titanic zavládl v sále úplný klid. Každý s napětím sledoval vlnky a poté i vlnobití, jež klienti se svými vychovatelkami vykouzlili pomocí šátků a dvou mnohametrových modrých vln, které rozvířili v celém prostoru taneční plochy.

Děkujeme pořadatelům za skvělou organizaci, dále dobrovolným účinkujícím a sponzorům, bez kterých by se takové akce neuskutečnily, proto si jich stále více vážíme.

vychovatelky Jitka a Petra, www.rychnov.charita.cz
(red. upraveno)

■ KALENDÁŘ NA PROSINEC

Adventní odpoledne a benefiční koncert Ireny Budweiserové

7. 12. od 14 hod., areál Domova sv. Josefa v Žirči (čp. 1) u Dvora Králové n. L.
dílničky pro děti, živá hudba, dárky, medovina, klobásky,
benefiční koncert v 18 hod.
v kostele sv. Anny
pořádá Domov sv. Josefa
pro nemocné roztroušenou sklerózou Žireč,
více na www.domovsvatehojosefa.cz.

Žirečská setkání

11. 12. v 15:30 hod., Domov sv. Josefa Žireč (čp. 1). Poezie Vánoc a vánoční poezie (Mgr. Jan Hojda a Mgr. Petr Polehla),
více na www.domovsvatehojosefa.cz,
připravuje Diecézní teologický institut,
bližší info: dti@bihk.cz, tel. 495 063 428.

Tříkrálová tradice na Kutnohorsku

1. 7. – 31. 12., středisko A+D Kutná Hora (Tylova 494), výstavu pořádá kutnohorská Oblastní charita za podpory města Kutná Hora, otevřeno: po–čt 9–11, 13–15 h., více na www.kh.charita.cz.

● Konference o sociální rehabilitaci a sociálním podnikání na UHK.
Foto: archiv OCH Hradec Králové

■ VZDĚLÁVÁNÍ

Konference na téma Sociální rehabilitace versus sociální podnikání

Konference, která proběhla 4. – 5. 10. v prostorách UHK, byla jednou z posledních aktivit mezinárodního projektu Oblastní charity Hradec Králové s názvem „Výměnou zkušeností se zahraničními partnery k inovaci a zkvalitnění sociálních služeb směřujících na trh práce“, podpořeného v rámci OP LZZ z globálního grantu CZ.1.04/5.1.01 Mezinárodní spolupráce. Záštitu nad akcí přijal náměstek hejtmana Královéhradeckého kraje ing. Vladimír Derner a primátor města Hradec Králové MUDr. Zdeněk Fink.

V prvním bloku přednášek se účastníci seznámili se zmíněným projektem, představila se Oblastní charita HK a zahraniční partneři Institut Krista Velekněže Žakovce (Slovensko) a Oblastní charita Magdeburg (Německo). Téma konference poté prezentoval očima teorie Mgr. Jan Hloušek z Ústavu sociální práce. Studentka Bc. Miloslava Kociánová přednesla výstupy z praxe sociální pracovníce v Domě Matky Terezy pro lidi bez domova. Konkrétní pojetí sociální rehabilitace a zkušenosti z tvorby a zavedení její aktualizované metodiky ve zmíněném zařízení přiblížily účastníkům jeho pracovníce – vedoucí Dana Pechová, dále Bc. Magda Balážová a Jitka Jirmanová. Jednu z aktivit, prodej časopisu Nový Prostor, představila Stanislava Šplíchalová ze stejnojmenného občanského sdružení.

V odpoledním bloku hovořili o realizaci sociální rehabilitace i sociálního podnikání ve svých organizacích zahraniční partneři. Zajímavé bylo předání zkušeností, poukázání na rizika, které tyto aktivity s sebou přinášejí. Inspirující byla i vystoupení dalších neziskových organizací.

Páteční dopolední blok byl věnován aktivní politice zaměstnanosti. Na téma vystoupili lektor z Německa – Sven Hause, zástupce MPSV Mgr. Štěpán Hošna a ředitel Úřadu práce Hradec Králové Mgr. Martin Horák. Před závěrečným zhodnocením konference byly představeny

podnikatelské aktivity královéhradecké o.p.s. Skok do života – Bistro U dvou přátel a další.

Vedoucí mezinárodního projektu ing. Anna Maclová a za partnery PhDr. Luboš Tomko a PhDr. Thomas Kauer shodně konstatovali, že jsou vděční za možnost sdílet uvedená témata projektu. V jeho průběhu získali nové poznatky, podněty a inspiraci, ujasnili si své aktivity, postoje, přístupy ve vlastní praxi, vzájemně se na svých cestách podpořili. Vyjádřili také zájem nadále spolupracovat.

V prostorách UHK byly dále představeny aktivity i na panelech a nabízeny výrobky, které vznikly v zařízeních sociální rehabilitace a sociálních podnikacích partnerů. Více také na www.charitahk.cz

Aneta Maclová (red. upraveno)

● Rozloučení s panem farářem Stanislavem Tomšíčkem v Poličce.
Foto: archiv OCH Polička

Poděkování panu faráři Tomšíčkovi

Den Charity oslavila Oblastní charita Polička děkovnou mší svatou v kostele sv. Michaela 2. října. Po ní následovalo posezení zaměstnanců Charity spojené s rozloučením s panem farářem Stanislavem Tomšíčkem, administrátorem ve farnosti Sádek a Korouhev. Ten pracovníkům poličské Charity po 2 roky věnoval obětavou péči. Pravidelně docházel do Charity, vedl v ní pastorační terapii pro klienty AC dílen a Denního stacionáře, byl aktivním dobrovolníkem. Docházel do volnočasových aktivit Otevřených dveří, přibližoval se klientům i pracovníkům při společné práci v terapeutických dílnách. Zajímal se o zaměstnance Charity, poslouchal je a poskytoval jim oporu v jejich těžkostech. Neváhal se s nimi vypravit na výlet či pozvat je k sobě na faru. Pomáhal s výstavou S vůní vanilk a Tříkrálovou sbírkou, účastnil se charitních akcí a podporoval charitní služby. Byl zde pro nás pro všechny. Je nám líto, že odchází do nového působiště. Přejeme mu, aby se mu v něm dařilo alespoň tak dobře jako na Poličsku. Za všechnu pomoc a podporu děkujeme.

Štěpánka Dvořáková, Oblastní charita Polička

Oslavy Misijní neděle 21. října

● V Havlíčkově Brodě se mše svatě zúčastnil kardinál Miloslav Vlk, foto: archiv PMD

● Národní ředitel PMD P. Jiří Šlégr sloužil mši svatou v Pardubicích, foto: archiv PMD

● Předávání obětních darů sídelnímu biskupovi Mons. Janu Vokálovi v Batňovicích, foto: archiv PMD

● Globus symbolizuje celosvětovou přítomnost Kristovy církve, foto: archiv PMD

● Atmosféra Misijní neděle v Rychnově nad Kněžnou, foto: Bernardetta Halbrštátová

● Společná fotografie po skončení oslav, foto: Bernardetta Halbrštátová

Ze života farnosti Ledeč nad Sázavou

● Společenství mládeže a rodin pořádá každoročně na konci masopustu karneval pro děti v místní sokolovně

● Sportovní odpoledne pro sousední farnosti Humpolec, Světlá nad Sázavou a Želiv

● Slavnost Těla a Krve Páně

● První svaté přijímání dětí

● Jednodenní akce pro děti o prázdninách – tvořivé ručičky

● Vánoční setkání farníků seniorů